

kaimartinblog.com

Intimt med minnen

Teater:

CIGARRLÅDAN

Minnesstark. Sara Ahlberg spelar 20-åriga Carro som blir bergtagen.

Foto: ANNA HULTH

Barndomen präglar alla. Vissa händelser starkare än annat. I "Cigarrlådan", en knapp timmes intensiv monolog på intima teaterscenen Ögat, fångar Sara Ahlberg 20-åriga Carros berättelse. Ja, knappast barn. Men en ung kvinna på väg ut i livet från fiskarsamhället i norra Bohuslän till folkhögskolan där hon bor inackorderad hos Robertsson. Han en äldre, ensamstående man som har sina extor och manér; en särpling. Carro blir snart fångad av den specielle lägenhetsvärden. Lyssnar på honom och hans berättelser från livet, det sköra, det sårade, det sorgkantade.

Men vem är Robertsson? Vad har fått honom att bli den han är?

Carro kommer från fiskarsläkt där den vidskepliga morfadern omkommer till sjöss efter en oväntad storm. Vad kunde Carro ha gjort för att hindra honom från att gå ut...?

Ja, ”Cigarrlådan” är fylld av minnen och betraktelser. I högtalarna hör man den knastriga comradio som morfadern och mormodern talar via; en svårbegriplig bohuslänska. Scenen är stram. Här finns mycket lite rekvisita, knappt någon scenografi. Det är Sara Ahlberg som propsar på uppmärksamhet och det är hon som är guiden genom berättelsen, det är hon som är Carro, men också Robertsson samt sagoberättaren med historien om herdepojken som blir bergtagen.

För det är den röda tråd som ”Cigarrlådan” spinner kring. Hur Carro blir bergtagen av Robertsson, hur hon försöker krångla sig ur hans grepp, men fortfarande i vuxen ålder har svårt att göra det.

”Cigarrlådan” väcker minnen och fångar stunden eller stunder där en person intar en person, håller en fjättrad. Något, som jag inbillar mig, har drabbat var och en av oss i högre eller lägre grad, men inte desto mindre gjort oss bergtagna.

Det är en stark pjäs i det lilla med stor scenisk närvaro hos Sara Ahlberg, som får Carros berättelse att betyda något.

”Cigarrlådan”, Ögat och Teater Trixter, Götaholmsgatan 22, Gamlestaden, Göteborg. Premiär 17 februari 2024. Denna recension från föreställningen 19 februari. Spelas 21/2, 24 och 25/2.

Regi: Malin Martinsson.

På scen: Sara Ahlberg.

I högtalarna: Erik Åkerlind.

Scenografi: Petra Valén.

Musik och ljud: Silas Lilo Jensen och Sara Ahlberg.

Ljudteknik: Hans Ahlin.